

Sägner om gäddan från Odensjön.

Sägnerna frå Odensjön äro många och variera något ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~. Sägnesmannen berättar här om ett fiskafänge i denna såsom bottenlös ansedda sjö.

På Nackarpsgården bodde en gång en person vid namn Mats, gemenligen kallad Mats i Nackarp. En gång då han var vid Odensjön och fiskade fick han en stor vacker gädda och belåten gick han hem med sin fångst. Under vandringen hem växte gäddan och blev allt större och större, så till slut orkade han knappt bära henne. Då han kom hem släppte han henne i den s.k. långförstugan, som gick genom hela huset, men när hon blev vri blev hon alldeles vild och slog med stjärten så hon höll på att välta hela huset. Då han ansåg att det var något troll tyg med ~~en~~ den oregerlige fisken släppte han ut henne och då sprang hon åter till Odensjön och försvann där. -----

II.

När Mats skulle loda Odensjöns djup.

Samme Mats skulle en gång loda Odensjöns djup och band för den skull samman aderton hövälingar. (Då samma sägen berättas å annat stäl-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sägner om gäddan från Odensjön.

När Mats skulle loda Odensjöns djup.

le, har där redogjorts för linans längd. Se Torstensson, Kålema.)

Då han skulle draga upp linan, var järnstången borta och i stället satt där fäst ~~κ~~ vid linan hornet av en vädur. Mats tog hornet med sig hem, men på kvällen kom där en pyssling och ville ha fars "söbeske") igen.

Sagesmannen hade själv en gång lodat sjön och kom till det resultatet att det största djupet ej var i mitten utan något i sydost. Här var djupet sextio alnar (36 m.)

Odensjöns
djup.

Den allmänna sägnen om Odensjöns uppkomst är, att där legat ett slott, som på grund av ägarens vilda liv drabbades av en förbannelse och sjönk i djupet. På ^{/u/}grnd av detta kan ägaren ej få ro i sin grav utan i mörka höstkvällar höres Odens vilda jakt gå genom skogen vid sjön. Ägaren av gården säges nämligen ha hetat Oden och antagligen har namnet ej med guden Oden att göra. Detta framkommer nämligen inte alls i någon av berättelserna. -----

Sägnen om Odensjöns uppkomst.

III.

En berättelse om Nils Forsberg.

Vår store konstnär Nils Forsbergs romantiska levnadssaga är ju

En berättelse om Nils Forsberg.

känd och det är allmänt bekant hur han fick kämpa sig igenom motgångar och svårigheter innan han lyckades slå igenom och nå det världsrykte han nu har. Forsberg har ju sin hemort i Forestad och det var ju där han hade tjänst i sina tidiga barnaår. Sagesmannen berättar att en gång ~~ixhansxungdom~~ (det bör kanske påpekas att även sagesmannen var målare och av allt att döma hade han också drömt konstnärskrömmar en gång, men dessa hade ju aldrig realiserats utan han hade fått nöja sig med att stanna i yrkesmålarens fack) hade han varit hos den lantbrukare (Måns Troedsson i Forestad) där Nils Forsberg varit vaktpojke i sin barndom. Sagesmannen var just sysselsatt med målningsarbete där då Nils Forsberg kom på besök till sin gamle husbonde. Då han såg sagesmannen i arbete, sade han: ~~xxxxMåns Troedssonxxx~~ ~~xxxxkunde jagxxx~~ "Hade Måns Troedsson väntat tills jag kom hem, kunde jag ju måla!" "A," svarade denne, "det hade väl inte Forsberg velat," vartill denne genmälte, "A jo, Måns Troedsson skall inte tro att jag har glömt att måla en dörr eller ^{/papper i/} spänna ett tak!" Trots att han var den store konstnären med världsrykte, var han enligt sagesmannens uttalande lika enkel och anspråkslös och skulle ej ansett det gå hans ära för nära om han målat tak åt sin gamle husbonde.

Skatten på Knutstorp.

På Knutstorps slott skall enligt sägnen en skatt var gömd. Denne skall vara gömd i en källare och har väl om den finnes vara nedgrävd i orostider, när krigets härjningar förstörde borgar och byar i Skåne-land eller när snapphanarna företogo sina rövarbragder. De lära nämli-
/at/
gemn ha huserat rätt mycket i denna trakt.

I det källarvalv där skatten säges var gömd vågar ingen gå in, ty man säger att där ligger ett föl över skatten och vaktar den och därför kan ingen komma in och tillägna sig den eller undersöka om där verkligen finns någon. -----

V.

Simmelsberga brand.

På Simmelsberga gård vid Kägeröd skall en gång ha regerat en mycket grym och hård herre. (Enligt sagesmannens uppgift skulle det vara Thyge Brahe, men det var naturligtvis alldeles fel.) Denne slottsherre tryggade ej tillbaka för något då det gällde att skaffa sig gods och guld och hans vilda liv var känt vida omkring. Han var en fullkomlig

Skatten på
Knutstorp.Simmelsberga
brand.

skräck för sin omgivning särskilt för de i närheten boende bönderna, vars egendomar han ville åt. Då detta ej lyckades på annat sätt satte han eld på alla gårdarna i Simmelsberga by och då bönderna ej kunde återuppbygga sina gårdarna tog han jorden och lade den under sitt välde. När han utfört sin gärning red han därifrån, men sägnen berättar att elden syntes spruta ur hovar och näsborrar på hästen.

Äroliken är det om samme person det berättas, att han dödade församlingens präst framför altaret i kyrkan. Denne hade av någon anledning, antagligen för att han förehållit slottsherren hans vida, kommit i onåd hos honom och han drog sig ej för att med sina hundar komma in i kyrkan och döda prästen då han tjänstgjorde framför altaret.

Såsom straff härför skall hans gård ha sjunkit i jorden vid hans hemkomst och där gården legat skall finnas en liten damm ~~men~~, som den liksom Odensjön anses bottenlös.

VI.

Röstånga by.

Innan ~~stationen~~ järnvägen och stationen byggdes var Röstånga by endast liten, men när samhället fick järnvägsförbindelse blev där

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Slottsherren
som dödade
prästen fram-
för altaret i
kyrkan.

Gården som
sjönk.

Röstånga by.

strax mera bebyggt och det natursköna läget gjorde att en del sommar-
gäster och turister sökte sig dit. Gästgivaregården är ju gammal i or-
ten och har ju såsom i annat sammanhang omtalats utgjort samlingsplats
för skogsbor och slättbor, men efter järnvägsanläggningen fick samhäl-
let både turisthotell och ett flertal café.
